

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2015. július hó 9. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta az alábbi

ítéletet:

A fegyveresen elkövetett rablás büntette miatt **I.r.vádlott** és társa ellen indult büntető ügyben a Budapest Környéki Törvényszék mint fiatalkorúak bírósága 2014. augusztus hó 29. napján kelt 16.Fk.113/2012/88. számú ítéletét **I.r.vádlott** és **II.r.vádlottakkal** szemben megváltoztatja.

Az I.r.vádlott tekintetében a Ceglédi Járásbíróság 30.Fk.672/2012/28. számú ítéletében alkalmazott próbára bocsátást kimondó rendelkezés hatályon kívül helyezését és a társtettesként elkövetett lopás vétségében (Btk. 370.§ (1) és (2) bekezdés bc./) a bűnösség kimondását mellőzi.

Az I.r.vádlott és a **II.r.vádlottak** terhére rótt 2 rendbeli társtettesként elkövetett rablás büntettét (Btk. 365.§ (1) bekezdés a./ pont, (3) bekezdés a./ pont), 1 rendbeli társtettesként elkövetett rablás büntettének (Btk. 365.§ (1) bekezdés a./ pont, (3) bekezdés a./ pont), minősíti.

Az I.r.vádlott esetében a halmazati büntetésre utalást mellőzi, a szabadságvesztés büntetés tartamát 1 (egy) év 9 (kilenc) hónapra enyhíti.
A szabadságvesztést fiatalkorúak fogházában kell végrehajtani.

Az I.r.vádlott a szabadságvesztés büntetésből legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

A II.r.vádlottal szemben a halmazati büntetésre utalást mellőzi és a kiszabott szabadságvesztést fegyházban rendeli végrehajtani.

Mindkét vádlott esetében a közügyektől eltiltást mellékbüntetésként tekinti kiszabottnak.

A II.r.vádlottal szemben - helyesen - a Budakörnyéki Bíróság mint fiatalkorúak bírósága 23.Fk.336/2011/3. számú ítéletével kiszabott 3 (három) hónap fk. fogházbüntetés végrehajtását tekinti elrendeltnek.

A I.r.vádlott előzetes letartóztatásának utolsó napja: 2014. augusztus hó 29.

Helyesen a **magánfél** polgári jogi igényét tekinti egyéb törvényes útra utasítottnak.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét mindkét vádlott tekintetében helybenhagyja.

A II.r.vádlott állandó lakóhelye: ...

A II.r.vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe beszámítja.

A másodfokú eljárásban felmerült összesen 35.370.- (harmincezer-háromszázhetven) forint bűnügyi költségből a **II.r.vádlott** köteles 16.320.- (tizenhatezer-háromszázhusz) forintot az államnak megfizetni, míg a fennmaradó 19.050.- (tizenkilencezer-ötven) forintot az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

A Budapest Környéki Törvényszék mint fiatalkorúak bírósága 2014. augusztus hó 29. napján kelt, 16.Fk.113/2012/88. számú ítéletével a Ceglédi Járásbíróság 30.Fk.672/2012/28. számú ítéletének próbára bocsátást kimondó rendelkezését hatályon kívül helyezte és az **I.r.vádlott** bűnösségét 2 rb. rablás büntetében, mint társtettes (Btk. 365.§ (1) bekezdés a./, (3) bekezdés a./) és lopás vétségében, mint társtettes (Btk.370.§ (1) (2) bekezdés bc./) állapította meg, és ezért őt halmazati büntetésül 2 év 4 hónap fiatalkorúak börtönbüntetésére és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett arról, hogy a vádlott a büntetése fele részének kitöltését követő napon feltételes szabadságra bocsátható.

A II.r.vádlott bűnösségét 2 rb. rablás büntetében, mint társtettes (Btk. 365.§ (1) bekezdés a./, (3) bekezdés a./) állapította meg, és ezért őt halmazati büntetésül 5 év börtönbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte, kimondva, hogy a vádlott a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

Az elsőfokú bíróság **a II.r.vádlott** vonatkozásában elrendelte a Budakörnyéki Bíróság 23.Fk.336/2011/3. számú ítéletével kiszabott 3 hónap fk. fogházbüntetés végrehajtását, a vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott büntetésbe beszámította, a polgári jogi igény érvényesítését egyéb törvényes útra utasította, döntött a bűnjelekről, és a bűnügyi költség viseléséről is.

A Budapest Környéki Törvényszék mint fiatalkorúak bírósága ítélete ellen a jogorvoslati nyilatkozat megtételére nyitva álló három napos határidőn belül az ügyész mindkét vádlott terhére a kiszabott büntetést súlyosítása érdekében fellebbezést jelentett be.

Az ítélet kihirdetésekor az **I.r.vádlott** és védője felmentésért, míg **a II.r.vádlott** és védője enyhítésért éltek perorvoslással.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.475/2013/7. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, míg a védelmi fellebbezéseket alaptalannak tartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok megtartása mellett lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeképpen megalapozott tényállást állapított meg. Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének is eleget tett. A bűnösségre vont következtetés mindkét vádlott esetében okszerű, de a cselekmény minősítése

nem felel meg a kialakult joggyakorlatnak. Tekintettel arra, hogy az erőszak kifejtésére csupán egy személlyel szemben került sor, ezért az ügyészség szerint a vádlottak terhére rótt bűncselekményt 1 rb. rablás büntetnének kell minősíteni. Az ügyészség érvelése szerint az elsőfokú bíróság törvényesen helyezte hatályon kívül a próbára bocsátást kimondó rendelkezést a fiatalkorú I.r. vádlott esetében, azonban a fenti rendelkezése pontosításokra szorul. A fellebbviteli főügyészség kiemelte, hogy a törvényszék helyesen vette számba a büntetést befolyásoló körülményeket mindkét vádlott esetében, azonban az elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyára és a súlyosító körülmények nagyobb nyomatékára figyelemmel indokolt mindkét vádlott büntetésének lényeges súlyosítása.

Fk. I.r. vádlott esetében az ügyészség nem észlelt olyan különös méltánylást érdemlő okot, amely a büntetés fele részének kitöltését követően lehetővé tenné a feltételes szabadságra bocsátását, míg a II.r. vádlott esetében az eggyel enyhébb végrehajtási fokozat alkalmazása indokolatlan.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Budapest Környéki Törvényszék ítéletét változtassa meg, **az I.r.vádlottal** szemben a próbára bocsátást kimondó rendelkezés hatályon kívül helyezése mellett a próbára bocsátást szüntesse is meg, pontosítsa a próba alapjául szolgáló bűncselekmény jogszabályi megjelölését, a vádlottak 2 rb. rablás büntetteként értékelt cselekményét 1 rendbeliként minősítse, a II.r. vádlottal szemben a halmazatra utalást mellőzze, mindkét vádlott fő- és mellékbüntetését lényeges tartamban súlyosítsa és állapítsa meg, hogy az **I.r.vádlott** a büntetése kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra, valamint a **II.r.vádlott** szabadságvesztését fegyházban rendelje végrehajtani, egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

Az I.r.vádlott védője a Fővárosi Ítéltáblához 2014. november hó 14. napján érkezett beadványában a fellebbezését részletesen megindokolta. Ebben utalt arra, hogy a védelem terhére rótt bűncselekmény nem nyert kétséget kizáróan bizonyítást, illetve a fiatalkorú vádlott kényszer és fenyegetés hatása alatt cselekedett, egyben vitatta a tártettesi elkövetői alakzat megállapíthatóságát, hivatkozott a **II.r.vádlott** vallomásainak ellentmondásosságára, továbbá kifejtette: a bírói gyakorlat szerint csupán 1 rb. rablás büntette valósult meg. Elsődlegesen védelem felmentésére, míg másodlagosan a büntetés jelentős enyhítésére tett indítványt.

Az ügyész a nyilvános ülésen az átiratban foglaltakat maradéktalanul fenntartotta.

Az I.r.vádlott védője a nyilvános ülésen a fellebbezésének írásbeli indokolását és a perorvoslatának irányát kiegészítéssel tartotta fenn. Előadta, hogy az indokolási kötelezettség teljesítésének hiányában az elsőfokú ítélet felülbírálatra nem alkalmas. Az összes bizonyítékot megfelelően rögzítette a törvényszék, a mérlegelési tevékenység iránya is megfelelő, de nem járt el helyesen azzal, hogy az fk. I.r. vádlott vallomását nem vette figyelembe. A védői álláspont szerint konkrétan meg kellett volna nevezni miért a II.r. vádlott vallomását fogadja el a törvényszék az I.r. vádlottéval szemben. Az elsőfokú bíróság nem adta indokát annak, hogy miért nem a védelem vallomását fogadta el.

A védő hangsúlyozta, hogy az elsőfokú ítélet nem nevezi meg a II.r. vádlott vallomásainak ellentmondásait sem, a mérlegelő tevékenysége nincs részletezve, ezért az ítélet felülbírálatra alkalmatlan. Mindezekre tekintettel elsődlegesen a törvényszék ítéletének hatályon kívül helyezését kérte, míg az írásban előadott korábbi indítványait másodlagosan és harmadlagosan továbbra is fenntartotta.

A II.r.vádlott védője a nyilvános ülésen elhangzott felszólalásában az enyhítést célzó fellebbezését változatlanul fenntartotta. Előadta, hogy az ügyészi érvelés szerint is a vádlottak javára változik a rendbeliség, ez is az enyhítés irányába mutat. Kiemelte, hogy védelem az okozott kárt csak azért nem tudta megtéríteni, mert előzetes letartóztatásban volt.

Az **I.r.vádlott** a nyilvános ülésen szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg, ez azonban a nyilvános ülés megtartásának és a fellebbezés elbírálásának törvényi akadályát nem képezte (Be.362.§ (3) bekezdés).

A **II.r.vádlott** a másodfokú eljárásban az utolsó szó jogán elmondta, hogy megbánta a bűncselekményt, és szeretné cselekményének méltányos elbírálását kérni.

A kétirányú fellebbezések közül kizárólag az **I.r.vádlottal** szemben kiszabott büntetés enyhítését célzó védelmi perorvoslat alapos az alábbiak szerint.

A Fővárosi Ítéltábla az ügyészi és a védelmi perorvoslatok folytán bírálta felül a Be.348.§ (1) bekezdése alapján a Budapest Környéki Törvényszék mint fiatalkorúak bírósága ítéletét, és az azt megelőző elsőfokú bírósági eljárást.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok maradéktalan megtartása mellett folytatta le a bizonyítási eljárást.

Törvényesen járt el a törvényszék a próbával érintett büntetőügy egyesítésekor (Be.265.§ (2) bekezdés, 88. számú tárgyalási jegyzőkönyv 2. oldal), azonban a próbaidő előtti elkövetésre figyelemmel, mivel az fk. I.r. vádlottal szemben meghatározott próbaidő tartama 2015. március hó 26. napján lejárt, a próbára bocsátást kimondó rendelkezés hatályon kívül helyezésére és a próbára bocsátás megszüntetésére a másodfokú eljárásban már nem volt törvényes lehetőség.

Ugyanakkor már az elsőfokú ítélet kihirdetésekor tévedett a törvényszék, amikor a próba alapjául szolgáló bűncselekményben az **I.r.vádlott** bűnösségét ismételten kimondta, mivel erről a Ceglédi Járásbíróság a próbára bocsátást alkalmazó ítéletében már rendelkezett.

A Budapest Környéki Törvényszék ügyfelderítési kötelezettségének teljességgel eleget tett.

A bizonyítékokat a szükséges körben beszerezte és azokat logikusan értékelte, mérlegelte.

Az **I.r.vádlott** védőjének felvetéseire is figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla rögzíti, hogy a Budapest Környéki Törvényszék törvényesen alapította az ítéleti tényállást a **II.r.vádlott** nyomozati iratismertetést követően tett, a tárgyaláson mindvégig fenntartott, **tanú1** közvetlen vallomásával mindenben alátámasztott nyilatkozataira (nyomozati irat 485. oldaltól, 42. számú tárgyalási jegyzőkönyv 2. oldaltól).

A **II.r.vádlott** önmagát és az **I.r.vádlottat** terhelő vallomásának hitelt érdemlőségéhez sem formai, sem tartalmi kétség nem férhet. A gyanúsítottkénti beismerő vallomásának megtételére a védője jelenlétében került sor, és e nyilatkozatait lényegét tekintve a bírói szakban is fenntartotta.

A vagyon elleni erőszakos bűncselekményt elszenvedő **tanú1** már a nyomozati szakban a II.r. vádlottat a szeme alapján felismerte (nyomozati irat 178. oldal, nyomozati irat 479. oldal), és tanúként úgy a nyomozás során, mint a tárgyaláson **II.r.vádlott** önmagát és vádlott társát terhelő vallomásaival a részletekbe menően egybehangzó nyilatkozatokat tett.

Az **I.r.vádlott** a bűncselekmény helyszínén való jelenlétét elismerte.

Szemben a védője hivatkozásaival a nyomozás során - a védő és a törvényes képviselő jelenlétében foganatosított - gyanúsított kihallgatásakor még kifejezetten azt a nyilatkozatot tette, hogy őt a **II.r.vádlott** nem fenyegette, a bűncselekmény végrehajtására nem kényszerítette (nyomozati irat 375. oldal).

Az **I.r.vádlott** a tárgyaláson hivatkozott először arra, hogy a II.r. vádlott kényszerítése hatására vett részt a bűncselekmény elkövetésében, azonban e kijelentésének nyomban ellentmondva hozzátette:

a II.r. vádlottal nem volt rosszban, őt nem fenyegette, „de azért van olyan, hogy fél az ember” (42. számú tárgyalási jegyzőkönyv 6. oldal).

Az **I.r.vádlott** kényszerre, fenyegetésre hivatkozó nyilatkozatát nem csupán a saját korábbi vallomása, valamint a későbbi nyilatkozatai cáfolták meg, hanem a II.r. vádlott őt terhelő vallomásain túl a vádlottak érdekkörén kívül álló **tanú1** nyilatkozatai is. A tanú, a **II.r.vádlott** vallomásaival egybehangzóan - szemben az **I.r.vádlott** nyomozási bíró előtt tett vallomásával (nyomozati irat 307. oldal) - előadta, hogy **az I.r.vádlott** kopogott be a sörözőbe éjfélkor, továbbá az fk. I.r. vádlott láthatóan kényszer és fenyegetés nélkül, mindenben együttműködött a férfi támadóval (52. számú tárgyalási jegyzőkönyv 2-3. oldal).

Mindezekre figyelemmel helyesen járt el a Budapest Környéki Törvényszék, amikor **az I.r.vádlottnak** a bűncselekmény kényszer fenyegetés hatása alatt történő elkövetésére való hivatkozását elvetette.

A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által helyes mérlegelés útján megállapított tényállás túlnyomórészt megalapozott, az az alábbi kiegészítésekkel és helyesbítésekkel irányadó volta felülbírálat során.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a Be.352.§ (1) bekezdés a./ pontja alapján az iratok tartalmára figyelemmel, az alábbiakkal egészíti ki, illetve helyesbíti.

- Az elsőfokú ítélet 4-5. oldal I./ pontjában írt tényállásból **tanú1** esetében a sértetti pozícióra utalásokat mellőzi,
- az elsőfokú ítélet 5. oldal II./ pontja alatti tényállást mellőzi (a Ceglédi Járásbíróság 30.Fk.672/2012/28. számú ítéletével **az I.r.vádlottal** szemben a próbára bocsátás alapjául szolgáló tényállás),
- **az II.r.vádlott** a 2013. november hó 27. napján megtartott elsőfokú bírósági tárgyaláson **tanú1**től bocsánatot kért (52. számú tárgyalási jegyzőkönyv 5. oldal),
- a **magánfél** 2013. november hó 27. napján polgári jogi igényt terjesztett elő (52. számú tárgyalási jegyzőkönyv 6. oldal).

A fenti kiegészítésekkel és helyesbítésekkel teljes körűen megalapozottá vált ítéleti tényállás a másodfokú eljárásban - a Be.351.§ (1) bekezdésére, valamint a 352.§ (2) és (3) bekezdéseire is figyelemmel - irányadó volt, ezért **I.r.vádlottnak** és védőjének az elsőfokú bíróság helyes ténymegállapító tevékenységét támadó perorvoslata eredményre nem vezethetett.

A Budapest Környéki Törvényszék - **az I.r.vádlott** próbára bocsátással érintett bűncselekményét leszámítva - okszerűen következtetett mindkét vádlott bűnösségére.

Ahogy arra a Fővárosi Ítéltábla az indokolásban már utalt **az I.r.vádlott** esetében a Ceglédi Járásbíróság 30.Fk.672/2012/28. számú ítéletével alkalmazott próbára bocsátást kimondó rendelkezés hatályon kívül helyezését valamint a társtettesként elkövetett lopás vétségében a bűnösség kimondását, továbbá a halmazati büntetésre utalást mellőzni kellett.

Ennek oka, hogy a Btk. 66.§ (1) bekezdés a./ pontjában írt törvényi feltétel a másodfokú ítélet meghozatalakor már nem állt fenn. Ugyanis **az I.r.vádlottat**, mint próbára bocsátottat a próbára

bocsátás előtt elkövetett bűncselekmény (rablás büntette) miatt a próbaidő alatt nem ítélte el a másodfokú bíróság mivel a próbaidő 2015. március hó 26. napján letelt.

A Fővárosi Ítéltábla csupán megjegyzi, hogy a Budapest Környéki Törvényszék Btk. 66.§ (1) bekezdése alapján akkor járt volna el - az elsőfokú ítélet kihirdetésekor - törvényesen, ha a próbára bocsátás megszüntetéséről is rendelkezett volna. Az elsőfokú ítélet ilyen rendelkezést nem tartalmazott, ezért azt a másodfokú bíróságnak sem kellett hatályon kívül helyeznie.

Az anyagi jogi rendelkezéseket törvényesen alkalmazta a Budapest Környéki Törvényszék, amikor a Btk. 2.§ (2) bekezdésére figyelemmel az elbíráláskor hatályos Btk. szabályai alapján bírálta el mindkét vádlott terhére rótt bűncselekményt. A törvényszék helyesen érvelt amellet, hogy a vádlottakkal szemben megállapított rablás büntettének büntetési tételkerete 5-15 évig terjedő szabadságvesztésről 5-10 évig terjedő szabadságvesztésre változott az elbírálás idejére, továbbá az I.r. vádlott esetében figyelembe veendő, fiatalokúakra vonatkozó speciális szabályokat is beleértve az elbíráláskor hatályos törvényi rendelkezések mindkét vádlott esetében enyhébbek.

Az elsőfokú bíróság törvényesen minősítette a vádlottak cselekményét a Btk. 365.§ (1) bekezdés a./ pontjába ütköző és (3) bekezdés a./ pontja szerint minősülő társtettesként, fegyveresen elkövetett rablás büntettének, azonban tévedett, amikor a rablási cselekmény rendbeliségét - vélhetően - a 43. BK véleményben levezetett, kizárólag a tisztán vagyron elleni bűncselekmények halmazati minősítésére irányadó rendező elvek alapján határozta meg.

A Budapest Környéki Törvényszék figyelmen kívül hagyta azt a körülményt, hogy a vádlottak egy sértett sérelmére valósították meg a rablási cselekmény valamennyi tárgyi tényállási elemét, ezért a passzív alany (**tanú1**) személyes tulajdonában lévő vagyontárgyra való elkövetésre figyelemmel nem lehet több rendbeliséget megállapítani a terhükre.

A rablás ugyanis annyi rendbeli bűncselekmény, ahány személlyel szemben az elkövető erőszakot, vagy az élet, illetve testi épség ellen irányuló közvetlen fenyegetést alkalmaz annak érdekében, hogy a sértett tulajdonában, vagy birtokában lévő dolgot jogtalan eltulajdonítás végett elvegye (BH 2001.458.). A dolog elvételét célzó, a rablás megvalósulásához szükséges kvalifikált fenyegetés jelen esetben kizárólag **tanú1**val szemben realizálódott.

A fenti körülményekre figyelemmel jelen ügyben is érvényesült a bírói gyakorlatban kialakult azon jogelv, miszerint egy rendbeli rablás valósul meg, ha egyetlen személlyel szemben, a birtokában lévő dolgok megszerzése érdekében alkalmaznak erőszakot, vagy kvalifikált fenyegetést, függetlenül attól, hogy az elvett dolgok több személy tulajdonában vannak (BH. 1996. 244.).

Mindezekre tekintettel a vagyron elleni erőszakos bűncselekmény csupán egy természetes személlyel szemben alkalmazott erőszakkal valósult meg, a cselekmény egy rendbelinek minősül függetlenül attól, hogy hány személy volt az eltulajdonított dolgok tulajdonosa. Ennek megfelelően a Fővárosi Ítéltábla a Budapest Környéki Törvényszék vagyron elleni erőszakos bűncselekményeket minősítő rendbeliségre vonatkozó rendelkezéseit - a helyesen megállapított elkövetői alakzatok érintetlenül hagyása mellett - a fent írtak szerint megváltoztatta.

A Budapest Környéki Törvényszék a büntetés kiszabása során irányadó súlyosító és enyhítő körülményeket mindkét vádlott esetében helyesen sorolta fel, és azokat súlyuknak megfelelően is értékelte.

A másodfokú eljárásban azonban **az I.r.vádlott** esetében - a próbára bocsátással érintett bűncselekmény mellőzésére figyelemmel - szűkült a bűnösség köre. Ez utóbbi körülmény szükségessé tette a vádlott szabadságvesztésének mérséklését.

Az I.r.vádlottal szemben a másodfokú bíróság által megállapított 1 év 9 hónap szabadságvesztést a Btk.110.§ (2) bekezdése alapján fiatalokúak fogházában kell végrehajtani. A súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezés értelemszerűen nem foghatott helyt, mivel a fiatalokú vádlottal szemben a

Btk.109.§ (1) bekezdés és (3) bekezdés c./ pontja alapján 1 hónaptól 5 évig terjedő szabadságvesztés volt kiszabható.

Az elsőfokú bíróság nem adta ténybeli indokát annak, hogy a Btk. 38.§ (3) bekezdése alapján miért rendelkezett arról, hogy az **I.r.vádlott** a büntetés fele részének letöltése után feltételes szabadságra bocsátható. A fenti törvényhely szerint e feltételes kedvezmény alkalmazásának csak különös méltánylást érdemlő esetben van helye.

Az elkövetéskor 3 nap híján 17 éves, erőszakos vagyon elleni bűncselekményt tervezetten, társtettesként megvalósító, a bűnösségét mindvégig tagadó közel felnőtt fiatalkorú vádlottal szemben különös méltánylást érdemlő okot a másodfokú bíróság nem észlelt. Erre figyelemmel a másodfokú bíróság az általános szabályok szerint a Btk.38.§ (2) bekezdés a./ pontja alapján rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségéről.

A Fővárosi Ítéltábla - a Btk.79.§-ában meghatározott büntetési célokat is figyelembe véve - osztotta a Budapest Környéki Törvényszék álláspontját a **II.r.vádlottal** szemben kiszabott szabadságvesztés tartama tekintetében.

Az erőszakos vagyon elleni bűncselekményt társtettesként, fegyver utánzatával megvalósító, felfüggesztett szabadságvesztés próbaidejének hatálya alatt álló, ugyanakkor az elkövetéskor 22 éves vádlottal szemben a törvényi minimumban meghatározott szabadságvesztés szükséges és egyben elégséges is a büntetési célok érvényre juttatásához.

A súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezés azért sem lehetett eredményes, mert a **II.r.vádlott** - a nyomozás kezdeti szakaszában előadott tagadását követően - mindvégig bűnösségére kiterjedő beismerő vallomást tett, **tanúltól** a tárgyaláson bocsánatot is kért.

Az elsőfokú bíróság, ugyanakkor nem adta ténybeli indokát annak, hogy a Btk.35. § (2) bekezdésének alkalmazásával miért a törvényben meghatározottnál eggyel enyhébb büntetés végrehajtási fokozatot állapított meg a **II.r. vádlott** esetében. A másodfokú bíróság az eggyel enyhébb végrehajtási fokozat megállapításának alapjául szolgáló körülményeket nem észlelt, ezért a Btk.37.§ (3) bekezdés ad./ pontja alapján a szabadságvesztést fegyház fokozatban rendelte végrehajtani.

A Btk.33.§ (2) bekezdése alapján a közügyektől eltiltás mellékbüntetés, ezért a Fővárosi Ítéltábla a vádlottakkal szemben kiszabott közügyektől eltiltást mellékbüntetésként tüntette fel.

A Budapest Környéki Törvényszék a Btk.87.§ b./ pontja alapján törvényesen rendelkezett a **II.r.vádlott** esetében a Budakörnyéki Bíróság - helyesen - mint fiatalkorúak bírósága 23.Fk.336/2011/3. számú ítéletében kiszabott 3 hónap fk. fogházbüntetés végrehajtásáról, mivel a másodfokú eljárásban szerzett iratok tanúsága szerint e büntetés végrehajtásának elrendelésére jogerősen még nem került sor.

Az elsőfokú iratok tanúsága szerint (88-I. számú végzés) az **I.r.vádlott** előzetes letartóztatásának utolsó napja: 2014. augusztus hó 29. A Fővárosi Ítéltábla az előzetes letartóztatás pontos beszámítás érdekében a fentieket a másodfokú ítélet rendelkező részében feltüntette.

Az elsőfokú ítélet egyéb járulékos rendelkezései törvényesek azzal, hogy a másodfokú bíróság az iratok és a Be.54.§ (1) bekezdése alapján pontosította az elsőfokú bíróságnak **magánfél** polgári jogi igényének egyéb törvényes útra utasítására vonatkozó rendelkezését.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a Budapest Környéki Törvényszék ítéletét a Be.372.§ (1) bekezdése alapján mindkét vádlott tekintetében megváltoztatta, míg a Be.371.§ (1) bekezdésére figyelemmel egyebekben helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla a másodfokú nyilvános ülésen felvett adatok alapján megjelölte **a II.r.vádlott** megváltozott állandó lakóhelyét.

A másodfokú bíróság a Btk.92.§ (1) és (2) bekezdése alapján rendelkezett **a II.r.vádlott** által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a másodfokú ítélet meghozataláig előzetes letartóztatásban töltött idő kiszabott szabadságvesztésbe történő beszámításáról.

A másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezés a Be.381.§ (1) és (2) bekezdését alapul.

Budapest, 2015. július hó 9. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

Dr. Ujvári Ákos sk.
előadó bíró

Dr. Révész Tamásné sk.
bíró

A Budapest Környéki Törvényszék mint fiataalkorúak bírósága 16.Fk.113/2012/88. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Fkf.379/2014/16. szám ítéletében írt változtatásokkal **I.r.vádlott** és **a II.r.vádlottal** szemben 2015. július hó 9. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
tisztviselő